Lietas Nr. A420141416
Lietas arhīva Nr. A42-01414-16/9

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2016.gada 27.decembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese L. Andersone,

piedaloties pieteicējam /pers. A/ un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras pārstāvei /pers. B/,

atklātā tiesa sēdē izskatīja /pers. A/ pieteikumu par labvēlīgāka administratīvā akta izdošanu, ar kuru /pers. A/ tiktu noteikts apdrošināšanas stāžs bezdarba gadījumā 20 gadi 7 mēneši un 16 dienas.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. A/ (turpmāk – pieteicējs) Nodarbinātības valsts aģentūrā 2015.gada 5.oktobrī ieguva bezdarbnieka statusu un tajā pašā dienā pieprasīja bezdarbnieka pabalstu Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūrā (turpmāk – aģentūra vai atbildētāja).

Pamatojoties uz Nodarbinātības valsts aģentūras un Valsts ieņēmumu dienesta sniegto informāciju, aģentūras nodaļa 2015.gada 20.oktobrī pieņēma lēmumu Nr.15/2200310, ar kuru pieteicējam no 2015.gada 5.oktobra piešķirts bezdarbnieka pabalsts 55% apmērā no viņa vidējās apdrošināšanas iemaksu algas 11,3096 EUR.

Pieteicējs iesniedza aģentūrā iesniegumu, norādot, ka iebilst pret to, ka viņa kopējā apdrošināšanas stāžā nav iekļauts viss mācību laiks, kad viņš bijis Latvijas Policijas akadēmijas students.

Izvērtējot pieteicēja iesniegumu, aģentūra secināja, ka nav pamata pieteicēja sociālās apdrošināšanas stāža pārrēķināšanai, ieskaitot tajā periodu no 1992.gada 1.augusta līdz 1995.gada 31.decembrim, un 2015.gada 25.novembrī pieņēma lēmumu Nr.15/2472308, kurš būtībā ir tāds pats kā 2015.gada 20.oktobra lēmums Nr.15/2200310.

Pieteicējs atkārtoti vērsās aģentūrā, apstrīdot pieņemtos lēmumus.

Ar aģentūras direktores 2015.gada 29.decembra lēmumu Nr.15/2992769 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) tika atstāts negrozīts aģentūras nodaļas 2015.gada 25.novembra lēmums Nr.15/2472308, ar kuru pieteicējam apdrošināšanas stāžs bezdarba gadījumam noteikts – 17 gadi un 11 dienas.

Pārsūdzētais lēmums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[1.1] Lai pieteicēja apdrošināšanas stāžā varētu ieskaitīt mācību laiku augstskolā no 1992.gada 1.augusta līdz 1995.gada 21.decembrim, viņam pašam bija jāveic sociālās apdrošināšanas iemaksas saskaņā ar likuma „Par sociālo nodokli" 6.panta tiesību normām.

[1.2] Tā kā mācību laikā Latvijas Policijas akadēmijā no 1992.gada 1.augusta līdz 1995.gada 21.decembrim pieteicējs nav veicis sociālās apdrošināšanas maksājumus, apdrošināšanas stāžā viņam pamatoti ieskaitīts mācību laiks šajā augstskolā tikai pēc 1995.gada 31.decembra.

[1.3] Šobrīd sociālās apdrošināšanas maksājumus viena procenta apmērā par mācību laiku augstākajās mācību iestādēs periodā no 1991.gada 1.janvāra līdz 1995.gada 31.decembrim izdarīt vairs nav iespējams.

[2] Pieteicējs iesniedza pieteikumu tiesā, lūdzot izdot labvēlīgāku administratīvo aktu. Pieteikums pamatots ar turpmāk minētiem argumentiem.

[2.1] Aģentūra pārsūdzētajā lēmumā ir atsaukusies tikai uz likuma „Par valsts pensijām" pārejas noteikumu 2.punkta 4.apakšpunktu, bet nav ņēmusi vērā apstākli, ka uz pieteicēju attiecināms arī likuma „Par valsts pensijām" pārejas noteikumu 2.punkta 3.apakšpunkts, jo mācības Latvijas Policijas akadēmijā vienlaicīgi ir arī dienests Iekšlietu ministrijas iestādē.

[2.2] Amatpersonas, kam ir speciālā dienesta pakāpe, darba stāžu veido izdiena. Izdiena ir laiks, ko amatpersona nodienējusi Iekšlietu ministrijas sistēmā un Ieslodzījuma vietu pārvaldē. Latvijas Policijas akadēmija līdz 2009.gada 31.decembrim bija Iekšlietu ministrijas padotībā esoša iestāde, un ar 1992.gada 23.jūlija Latvijas Policijas akadēmijas Pavēli Nr.91 pieteicējam ir piešķirta speciālā dienesta pakāpe „policijas ierindnieks".

[2.3] Saskaņā ar Latvijas Policijas akadēmijas Satversmes 1.1.punktu Latvijas Policijas akadēmija ir Latvijas Republikas Iekšlietu ministrijas valsts akadēmiskās un profesionālās izglītības un zinātnes militarizēta iestāde. Satversmes 4.2.punkts noteic, ka Latvijas Policijas akadēmijas pastāvīgais personāls ir studenti, maģistranti un doktoranti.

Iekšlietu ministrijas sistēmas darbinieku ar speciālajām dienesta pakāpēm tiesības uz izdienas pensiju, tās piešķiršanas un aprēķināšanas kārtību regulē likums „Par izdienas pensijām Iekšlietu ministrijas sistēmas darbiniekiem ar speciālajām dienesta pakāpēm". Saskaņā ar minētā likuma 3.panta pirmās daļas 1.punktu izdienas stāžā, kas dod tiesības uz izdienas pensiju, ieskaita izdienu – laiku, ko darbinieks nodienējis Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādēs. Lai gan minētais likums stājās spēkā 1998.gada 30.aprīlī, likuma tvērumā ietilpst arī periods pirms likuma spēkā stāšanās, to starpā arī periods pirms un pēc Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanas.

Ievērojot iepriekšminēto, pieteicējs laika periodā no 1992.gada 1.augusta līdz 1995.gada 31.decembrim ir dienējis Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādē – Latvijas Policijas akadēmijā, un dienests pieteicējam, ja izdienas stāžs sasniegtu likumā noteikto laika periodu, dotu tiesības uz izdienas pensiju, bet gadījumā, kad stāžs izdienas pensijas saņemšanai nav sasniegts, tas ir ieskaitāms apdrošināšanas stāžā valsts pensijas noteikšanai kā darbam pielīdzinātais periods likuma „Par valsts pensijām" izpratnē.

[2.4] Aģentūra pārsūdzētajā lēmumā nepamatoti atsaucas uz likuma „Par sociālo nodokli" 6.pantu un likuma „Par valsts pensijām" 36.pantu, jo

minētās tiesību normas ir attiecināmas un piemērojamas tikai gadījumos, kad persona mācās augstākajā mācību iestādē, kas nav militarizēta iestāde un līdz ar to persona neatrodas dienesta.

Atbilstoši tiesiskajam regulējumam, kas bija spēkā no 1991.gada 1.janvāra līdz 1995.gada 31.decembrim, Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādēs dienējošām amatpersonām nebija pienākuma pašām maksāt sociālā nodokļa maksājumus. Šādu maksājumu veikšana bija jānodrošina iestādei, kurā notika attiecīgās amatpersonas dienesta gaita.

Šādas interpretācijas pareizību apstiprina arī likuma „Par valsts pensijām" pārejas noteikumu 2.punkts, kas paredz atšķirīgu regulējumu apdrošināšanas stāža noteikšanai no 1991.gada 1.janvāra līdz 1995.gada 31.decembrim pēc nodarbinātības veida. Tādējādi attiecībā uz likuma „Par valsts pensijām" pārejas noteikumu 2.punkta 3.apakšpunktā paredzēto nodarbinātības veidu – dienestu ierindas un komandējošā sastāva amatos iekšlietu iestādēs – likumdevējs, lai ieskaitītu apdrošināšanas stāžā dienesta laiku, ir paredzējis nosacījumu, ka sociālās apdrošināšanas iemaksas bija jāveic, savukārt attiecībā uz 4.punktu – mācību laiku augstākajās mācību iestādēs – likumdevējs ir paredzējis nosacījumu, ka sociālās apdrošināšanas iemaksas ir faktiski veiktas. No minētā likuma „Par valsts pensijām" pārejas noteikumu regulējuma ir redzams, ka likumdevējs jau ir pieļāvis situāciju, ka laika periodā neilgi pēc Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanas sakarā ar naudas līdzekļu trūkumu valsts budžetā iekšlietu iestādes varētu neveikt sociālās apdrošināšanas iemaksas par iestādēs dienējošām amatpersonām, bet apdrošināšanas stāžā ir iekļaujams periods, kurā teorētiski bija jāveic apdrošināšanas iemaksas. Tātad faktiski likumdevējs nav noteicis prasību par samaksātu apdrošināšanas iemaksu, bet kritērijs ir tajā apstāklī, ka apdrošināšanas iemaksa bija jāveic.

Apstāklis par iemaksu veikšanu vai neveikšanu no iestādes puses nekādā veidā nedrīkst ietekmēt personas tiesības uz likumam atbilstošu apdrošināšanas stāža noteikšanu.

[2.5] Kā norādīts Iekšlietu ministrijas izziņā, 2002.gada 9.septembrī policijas virsleitnants /pers. A/, atvaļināts no dienesta iekšlietu iestādēs, ar izdienas stāžu 10 gadi 1 mēnesis 8 dienas. Līdz ar to izdienas stāžs Iekšlietu ministrijas iestādēs nosakāms – 20 gadi 7 mēneši un 16 dienas.

[3] Aģentūra paskaidrojumā tiesai norāda, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms, balstoties uz pārsūdzētajā lēmumā minētajiem argumentiem.

[4] Tiesas sēdē pieteicējs uzturēja pieteikumu, pamatojoties uz pieteikumā minēto argumentu pamata.

Atbildētājas pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā un paskaidrojumā norādītajiem argumentiem.

Tiesas sēdē tika nopratināta lieciniece /pers. C/.

Motīvu daļa

[5] Izvērtējot lietas materiālus to kopsakarībā ar administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumiem un uzklausot liecinieci, tiesa secina, ka pieteikums ir pamatots un apmierināms.

[6] Izskatāmā lieta ierosināta par labvēlīgāka administratīvā akta izdošanu, ar kuru pieteicējam tiktu noteikts apdrošināšanas stāžs bezdarba gadījumā 20 gadi 7 mēneši un 16 dienas.

Lai uzdotu iestādei izdot labvēlīgu administratīvo aktu, tiesai ir jāpārbauda, vai tiesību normas piešķir personai tiesības no attiecīgā publisko tiesību subjekta prasīt to labumu, kuru persona ietvērusi savā prasījumā par labvēlīga administratīvā akta izdošanu. Ja piemērojamā tiesību norma nosaka noteiktus tiesiskus un faktiskus apstākļus attiecīgā labuma saņemšanai, tiesai jāpārbauda, vai konkrētajā gadījumā attiecīgie apstākļi ir iestājušies, proti, jāpārbauda, vai pastāv labvēlīga administratīvā akta izdošanas priekšnoteikumi. Turklāt, izvērtējot prasījumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, tiesa nav saistīta ar administratīvā akta pamatojumā norādītajiem argumentiem. Proti, lemjot par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, tiesai neatkarīgi no iestādes lēmumā (atteikumā) ietvertā pamatojuma ir objektīvi jāizvērtē, vai pieteicējam ir tiesības uz labvēlīga administratīvā akta izdošanu. Ja tiesa norāda uz kādu obligātu apstākli, kuram būtu jābūt, bet, kurš konkrētajā gadījumā nav iestājies, tiesa var noraidīt prasījumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, arī neanalizējot, vai ir iestājušies pārējie tiesību normā minētie apstākļi. *(sal. Augstākās tiesas 2007.gada 12.aprīļa sprieduma lietā SKA-118/2007 10.punktu)*.

[7] Lietā nav strīda, ka pieteicējs ieguvis bezdarbnieka statusu un aģentūrā pieprasījis bezdarbnieka pabalstu. Aģentūra pieņēmusi lēmumu pieteicējam piešķirt bezdarbnieka pabalstu 55% apmērā no viņa vidējās apdrošināšanas iemaksu algas. Lēmuma pielikumā atspoguļots pieteicēja vidējās apdrošināšanas iemaksu algas aprēķins un apdrošināšanas stāža aprēķins bezdarbnieka pabalsta apmēra noteikšanai. Pieteicējs lēmumu apstrīdēja, lūdzot veikt bezdarbnieka pabalsta pārrēķinu, jo viņa kopējā apdrošināšanas stāžā nav iekļauts viss mācību laiks, kad viņš bijis Latvijas Policijas akadēmijas students, proti, nav ieskaitīts periods no 1992.gada 1.augusta līdz 1995.gada 31.decembrim. Aģentūra pieteicēja lūgumu noraidīja secinot, ka nav pamata pieteicēja sociālās apdrošināšanas stāža pārrēķināšanai, un piešķirot bezdarbnieka pabalstu, kopējais apdrošināšanas stāžs pieteicējam aprēķināts 17 gadi un 11 dienas.

Līdz ar to lietā pastāv strīda par to, vai ir pamats pieteicēja kopējā apdrošināšanas stāžā iekļaut mācību laiku no 1992.gada 1.augusta līdz 1995.gada 31.decembrim, kad viņš bijis Latvijas Policijas akadēmijas students.

[8] Likuma „Par apdrošināšanu bezdarba gadījumam" 6.panta pirmās daļas 3.punktā noteikts, ka apdrošināšanas stāžu, kas dod tiesības uz bezdarbnieka pabalstu, veido no 1991.gada1.janvāra līdz 1996.gada 1.janvārim uzkrātie darba periodi, par kuriem veikti vai bija jāveic sociālā nodokļa maksājumi, vai darbam pielīdzinātie periodi, kurus nosaka saskaņā ar likuma „Par valsts pensijām" pārejas noteikumu 2.punktu.

Saskaņā ar likuma „Par valsts pensijām" pārejas noteikumu 2.punkta 3. un 4.apakšpunktu no 1991.gada 1.janvāra līdz 1995.gada 31.decembrim apdrošināšanas stāžu veido darbs un tam pielīdzinātie periodi, kuri norādīti šā punkta 1., 2. un 3.apakšpunktā un kuros bija jāveic, bet attiecībā uz pašnodarbinātām personām ir veiktas apdrošināšanas iemaksas, un šā punkta 4., 5., 6. un 7.apakšpunktā norādītie darbam pielīdzinātie periodi, kuros ir veiktas sociālās apdrošināšanas iemaksas. Apdrošināšanas stāžam pielīdzināti šādi nodarbinātības periodi: dienests ierindas un komandējošā sastāva amatos iekšlietu iestādēs, izņemot VDK (3.apakšpunkts); mācību laiks augstākajās mācību iestādēs, kā arī citās mācību iestādēs pēc vidējās izglītības iegūšanas (4.apakšpunkts).

Likuma „Par sociālo nodokli", kurš bija spēkā no 1991.gada 1.janvāra līdz 1995.gada 31.decembrim, 6.pants noteica, ka personas, kuru nodarbinātības veidus ieskaita darba stāžā (apdrošināšanas stāžā) atbilstoši Latvijas Republikas likuma „Par valsts pensijām" 36.pantam, maksā sociālo nodokli viena procenta apmērā no valstī noteiktās minimālās algas. Savukārt tā brīža likuma „Par valsts pensijām" 36.pants paredzēja, ka vispārējā darba stāžā, kas dod tiesības uz darba pensiju, ieskaita jebkuru darbu vai nodarbinātības veidu neatkarīgi no darba rakstura, ilguma un pārtraukuma ilguma, kura laikā tiek kārtoti sociālās apdrošināšanas maksājumi. Darba stāžā, ja kārtoti sociālās apdrošināšanas maksājumi, ieskaita arī mācību laiku

augstākajās mācību iestādēs, kā arī citās mācību iestādēs pēc vidusskolas beigšanas.

No minētā izriet, ka dienestu ierindas un komandējošā sastāva amatos iekšlietu iestādēs ieskaita apdrošināšanas stāžā, ja šajā periodā ir veiktas vai bija jāveic sociālās apdrošināšanas iemaksas, savukārt mācību laiku augstākajās mācību iestādēs ieskaita apdrošināšanas stāžā, ja persona pati šajā periodā ir maksājusi sociālo nodokli.

Aģentūra, veicot pieteicējam apdrošināšanas stāža aprēķināšanu, ir piemērojusi likuma „Par valsts pensijām" pārejas noteikumu 2.punkta 4.apakšpunktu, savukārt pieteicējs uzskata, ka konkrētajā gadījumā bija jāpiemēro šī panta 3.apakšpunkts.

Tiesa turpmāk vērtēs, kurš no minētās tiesību normas apakšpunktiem jāpiemēro konkrētajā lietā.

[9] No lietā iesniegtās Iekšlietu ministrijas izziņas Nr.2-20/26 *(lietas 22.lapa)* izriet, ka policijas virsleitinants /pers. A/ dienējis Iekšlietu ministrijas iestādēs no 1992.gada 1.augusta līdz 2001.gada 9.septembrim, tai skaitā, no 1992.gada 1.augusta līdz 1997.gada 16.martam pieteicējs studējis Latvijas Policijas akadēmijā.

Iekšlietu ministrijas izziņā Nr.2-20/30 *(lietas 23.lapa)* sniegta informācija, ka 1992.gada 23.jūlijā ar Latvijas Policijas akadēmijas pavēli Nr.91 pieteicējam piešķirta speciālā dienesta pakāpe „policijas ierindnieks". Savukārt 1997.gada 16.martā policijas leitnants /pers. A/ sakarā ar Latvijas Policijas akadēmijas beigšanu aizkomandēts Valsts policijas rīcībā.

Atbildot uz tiesas pieprasījumu, Iekšlietu ministrija vēstulē Nr.1-59/2526 *(lietas 60.lapa)* paskaidroja, ka pieteicējam 1992.gada 23.jūlijā tika piešķirta speciālā dienesta pakāpe „policijas ierindnieks", viņš mācību procesa ietvaros pildīja dienesta pienākumus, un šis laiks Iekšlietu ministrijas ieskatā ir ieskaitāms personas izdienā. Šobrīd nav izdevies noskaidrot, kāda veida maksājums pieteicējam tika veikts. Ņemot vērā pieteicēja statusu, Iekšlietu ministrijas ieskatā viņam varēja tikt izmaksāta stipendija, kā arī ar dienestu saistīta samaksa, piemēram, uzturdevas kompensācija un piemaksa par speciālo dienesta pakāpi. Attiecībā par nodokļiem Iekšlietu ministrija paskaidroja, ka ja pieteicējam tika izmaksāta stipendija, nodokļu maksājumi, iespējams, netika veikti, jo saskaņā ar likumu „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 9.panta pirmās daļas 8.punktu stipendijas jau kopš likuma pieņemšanas bija viens no ar nodokli neapliekamo ienākumu veidiem. Tāpat saskaņā ar likuma „Par sociālo nodokli" (spēkā līdz 1996.gada 1.janvārim) 4.panta pirmās daļas 4.punktu ar sociālo nodokli netika apliktas stipendijas, kas tika izmaksātas mācību iestāžu audzēkņiem.

No aģentūras izziņas *(lietas 24.lapa)* redzms, ka sākot ar 1996.gada janvāri par pieteicēju tika veiktas sociālās apdrošināšanas iemaksas no ienākumiem 39,84 EUR par janvāri – martu un no ienākumiem 54,07 EUR par aprīli – decembri.

No minēto dokumentu kopuma secināms, ka pieteicējs, uzsācis dienestu Iekšlietu ministrijas iestādē speciālā dienesta pakāpē „policijas ierindnieks" no 1992.gada 1.augusta. Laika periodā no 1992.gada 1.augusta līdz 1997.gada 16.martam pieteicējs studējis Latvijas Policijas akadēmijā, mācību procesa ietvaros pildīja dienesta pienākumus, un, studijām beidzoties, aizkomandēts Valsts policijas rīcībā jau policijas leitnanta pakāpē. Studiju laikā pieteicējam, iespējams, tika izmaksāta stipendija, kā arī ar dienestu saistīta samaksa - uzturdevas kompensācija un piemaksa par speciālo dienesta pakāpi. Kādi nodokļi par pieteicēju tika maksāti mācību laika periodā no 1992.gada 1.augusta līdz 1996.gada janvārim nav zināms, bet sākot ar 1996.gada janvāri un līdz studiju beigām, par pieteicēju mācību laikā tika veiktas sociālās apdrošināšanas iemaksas no ienākumiem 39,84 EUR par janvāri – martu un no ienākumiem 54,07 EUR par aprīli – decembri.

[9.1] Vienlaicīgi tiesa arī konstatē, ka laika periodā no 1991.gada 1.janvāra līdz 1995.gada 31.decembrim likuma „Par sociālo nodokli" 2.pants noteica, ka sociālā nodokļa maksātājs ir darba devēji (juridiskās un fiziskās personas), ar kurām personas stājas darba attiecībās. Atbilstoši 3.pantam darba devēji Latvijas Republikas teritorijā izdara sociālā nodokļa pieskaitījumu darba ņēmējiem aprēķinātajai darba samaksai un tai pielīdzinātajām izmaksām naudā un natūrā (pārrēķinot naudā). Savukārt šā likuma 4.panta 4.punkts paredzēja, ka sociālā nodokļa pieskaitījumu, kas paredzēts 3.pantā, neizdara no stipendijām, kas likumdošanas aktos noteiktajā apmērā tiek izmaksātas mācību iestāžu audzēkņiem.

Turpmāk likuma „Par sociālo nodokli", kas bija spēkā no 1996.gada 1.janvāra līdz 1997.gada 31.decembrim, 4.panta pirmā daļa noteica, ka ar sociālo nodokli apliekamais objekts ir sociāli apdrošinātās personas darba ienākums neatkarīgi no formas, kādā tas tiek saņemts, izņemot šā likuma 6.pantā minētos ar nodokli neapliekamos ienākumu veidus. Atbilstoši šā likuma 6.panta 7.punktam ar sociālo nodokli nav apliekami ienākumi no stipendijas, kas normatīvajos aktos noteiktajā apmērā tiek izmaksātas mācību iestāžu audzēkņiem.

No minētām tiesību normām izriet, ka sociālo nodokli gan laika periodā no 1991.gada 1.janvāra līdz 1995.gada 31.decembrim, gan arī periodā no 1996.gada 1.janvāra līdz 1997.gada 31.decembrim maksāja darba devējs, no darba samaksas un tai pielīdzinātajām izmaksām, par personu, kas bija darba attiecībās ar darba devēju. Tieši tāpat visā šajā laika periodā no 1991.gada 1.janvāra līdz 1997.gada 31.decembrim likums nemainīgi paredzēja, ka ar sociālo nodokli nav apliekami ienākumi no stipendijas, kas tiek izmaksātas mācību iestāžu audzēkņiem.

[9.2] Ņemot vērā to apstākli, ka pieteicējs uzsācis dienestu Iekšlietu ministrijas iestādē 1992.gada 1.augustā un studiju viena laika periodā no 1996.gada 1.janvāra līdz studiju beigām Iekšlietu ministrija nepārprotami par viņu ir veikusi sociālās apdrošināšanas iemaksas, kaut arī ne vienu brīdi likums neparedzēja stipendijas aplikt ar sociālo nodokli, tiesa secina, ka arī studiju laika periodā no 1992.gada 1.augusta līdz 1995.gada 31.decembrim Iekšlietu ministrijai par pieteicēju veica vai bija jāveic sociālās apdrošināšanas iemaksas kā par personu, kas atrodas dienestā ierindas un komandējošā sastāva amatā iekšlietu iestādē.

Tiesas secinājumu papildus apstiprina arī tiesas sēdē /pers. C/ sniegtā liecība, ka studiju laikā viņai, kā arī pārējiem akadēmijas studentiem, izmaksāja naudu, kuras apmērs bija atkarīgs no dienesta pakāpes un salīdzinājumā ar citu augstskolu izmaksātajām stipendijām, bija 10 reizes lielāks. Šajā naudas summā ietilpa uzturnauda, piemaksa par dienesta pakāpi un kā viena no tās sastāvdaļām bija arī pamatalga. Mācību gada ilgums bija 11 mēneši, brīvlaiks tika dots tikai vienu mēnesi tāpat kā policijas darbiniekiem ir viens mēnesis atvaļinājuma. Mācību laikā studenti līdzvērtīgi kā policijas darbinieki ar visām pakāpēm un formas tērpos tika norīkoti patruļdienestā vai citos atbilstošos darbos, kā arī tika vestas darba laika uzskaites tabeles.

[10] Apkopojot iepriekš secināto, tiesa atzīst, ka pieteicējs laika periodā no 1992.gada 1.augusta līdz 1997.gada 16.martam atradies dienestā ierindas un komandējošā sastāva amatā iekšlietu iestādē, par kuru bija jāveic apdrošināšanas iemaksas.

Līdz ar to konkrētajā gadījumā aģentūrai, veicot pieteicējam apdrošināšanas stāža aprēķināšanu, bija jāpiemēro likuma „Par valsts pensijām" pārejas noteikumu 2.punkta 3.apakšpunktu.

[11] Tā kā pieteicējs mācību laikā ir atradies dienestā iekšlietu iestādē, par kuru bija jāveic apdrošināšanas iemaksas, pieteicēja kopējā apdrošināšanas stāžā iekļaujams arī laika posms no 1992.gada 1.augusta līdz 1995.gada 31.decembrim.

Līdz ar to ir apmierināms pieteicēja pieteikums par labvēlīgāka administratīvā akta izdošanu, ar kuru pieteicējam tiktu noteikts apdrošināšanas stāžs bezdarba gadījumā 20 gadi 7 mēneši un 16 dienas.

[12] Ja pieteikums pilnībā vai daļēji apmierināts, tiesa atbilstoši Administratīvā procesa likuma 126. panta pirmajai daļai piespriež no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu.

Pieteicējs samaksājis valsts nodevu 28,46 *euro* par pieteikuma iesniegšanu tiesā.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2013. gada 12. februāra noteikumu Nr. 85 „Kārtība, kādā administratīvajā lietā iemaksā, atmaksā un atlīdzina valsts

nodevu un iemaksā un atmaksā drošības naudu" 13.punktu valsts nodevu atlīdzina mēneša laikā pēc tiesas vai tiesneša nolēmuma stāšanās spēkā Administratīvā procesa likuma 126. pantā minētajos gadījumos no tās iestādes budžeta līdzekļiem, kura attiecīgajā administratīvajā lietā bijusi pieaicināta atbildētāja pusē.

Līdz ar to samaksātā valsts nodeva 28,46 *euro* apmērā piespriežama no Latvijas Republikas un tā jāatlīdzina no Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras budžeta līdzekļiem.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 254.panta otrās daļas 2.punktu un 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

apmierināt /pers. A/ pieteikumu par labvēlīgāka administratīvā akta izdošanu, ar kuru /pers. A/ tiktu noteikts apdrošināšanas stāžs bezdarba gadījumā 20 gadi 7 mēneši un 16 dienas.

Uzlikt par pienākumu Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūrai viena mēneša laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas izdot /pers. A/ labvēlīgu administratīvo aktu, ar kuru viņam tiktu noteikts apdrošināšanas stāžs bezdarba gadījumā 20 gadi 7 mēneši un 16 dienas.

Piespriest no Latvijas Republikas par labu /pers. A/ viņa samaksāto valsts nodevu 28,46 *euro* apmērā, atlīdzinot to no Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras budžeta līdzekļiem.

Tiesnese (paraksts) L.Andersone